CONCURSUL NOSTRU: „Pentru cea mai bună corespondenţă"

La intreprinderea „Proletarul roşu" din Birlad

Sportivii sînt printre cei mai buni

Acum cîteva zile am vizitat fabrica de confecţii „Proletarul roşu" din Birlad. Cele peste 60 de articole pentru copii ce se confecţionează aici, şorţuleţe, pantalonaşi, pijamale, rochiţe, uniforme... te transpun pentru un moment în lumea celor mici. Insoţit de tov. Marin Anton, conducătorul tehnic al întreprinderii, am vizitat sălile fabricii.

Ajunşi în sala de croit l-am recunoscut pe Constantin Ursu, pe care cu cîteva minute înainte îl văzusem conducînd gimnastica în producţie. Ghicindu-mi parcă gîndul, însoţitorul meu îmi spuse : „Dacă la noi gimnastica în producţie se practică acum de întreg personalul fabricii, aceasta se datoreşte şi lui Constantin Ursu". *In acelaşi timp, am aflat că C. Ursu este de multă vreme fruntaş în producţie. In primele 6 luni ale anului, mobilizînd şi pe ceilalţi muncitori de la croit a realizat o economie de 50.000 lei (iată-l în fotografia nr. 1, potrivind şabloanele pentru croit).*

In sala mare, maşinile electrice de cusut „mergeau" în plin, sub conducerea atentă a muncitoarelor, lăsînd în urma lor gulera şe sau manşete, cămăşuţe sau pantalonaşi. Am întîlnit-o acolo pe atleta Maria Murgoci (fotografia nr. 2) campioană regională la 400 m. De curînd ea fusese confirmată candidată de partid de comitetul orăşenesc P.M.R Birlad. In fiecare lună, Maria îşi depăşeşte sarcinile de plan cu 10—14%.

Tot în sala mare am întîlnit-o pe voleibalista Ioana Răducanu (în fotografia nr. 3), controloare de calitate la brigada 1—2. Nu poţi vorbi de succesele acestei brigăzi — care de la începutul anului se menţine fruntaşă pe fabrică, depăşindu-şi lunar sarcina cu 10—20% — fără a pomeni şi numele candidatei de partid Ioana Răducanu. Cînd vorbeşti despre ea, trebuie însă să aminteşti şi de prietena ei Chira Sandu. De ce ? Fiindcă ele sînt prietene şi jucătoare de bază în echipa de volei Confecţia Birlad (fotografia nr. 7). Amîndouă sînt fruntaşe în producţie, amîndouă au absolvit clasa a VIII-a a şcolii serale, amîndouă sînt candidate de partid. Fotografia nr. 4 ne-o înfăţişează pe Chira dînd sfaturi unei lucrătoare din brigadă. In fotografia nr. 6 — o altă voleibalistă: Elena Gentimir, şi ea candidată de partid. Portretul ei l-am văzut cînd am intrat în fabrică, la tabloul de onoare.

Şi acum, despre un sportiv „pierdut" între sutele de fete de la „Proletarul roşu": gimnastul Dumitru Bocan (fotografia nr. 5), campion regional la individual compus. Cei care au asistat la faza republicană a campionatului de gimnastică al şcolilor medii desfăşurat la sfîrşitul lunii martie în sala Floreasca din Bucureşti, au putut aprecia mişcările sigure ale acestui gimnast, care a ocupat atunci locul 7 din peste 100 concurenţi. Candidatul de partid Dumitru Bocan este în acelaşi timp un foarte bun mecanic de întreţinere.

S-ar putea crede că am ales anume pentru acest articol numai candidaţi de partid. Nu acesta este adevărul. La Confecţia Birlad aproape toţi sportivii sînt în primele rînduri ale muncii, ale învăţăturii. Aici lozinca „Fruntaş în muncă, fruntaş în sport" este tradusă în viaţă de întreg tineretul.

Text: **ELIADE SOLOMON**-coresp.
Fotomontaj: **GH. MOCANU**

Un prim succes: campioană raională!

Pe pista stadionului din oraşul Vălenii de Munte, proba de 300 m plat era în plină desfăşurare. Din grupul micuţelor atlete pornite în cursă se remarca o fată blondă, cu ochelari, Ileana Jipa. Ea începuse să cîştige teren, să se distanţeze din ce în ce mai mult de restul adversarelor. Incă cîţiva metri şi cursa a luat sfîrşit. Cîştigătoarea primea acum felicitările colegilor şi profesorilor. Acesta era al doilea titlu raional pe care îl obţinuseră în ziua aceea tinerii atleţi din Copăceni, un sat ascuns printre dealurile ce străjuiesc de o parte şi de alta frumoasa vale a Teleajenului.

Printre concurentele înscrise la săritura în lungime am întîlnit-o şi pe Ileana Jipa. După fiecare săritură executată se ridica din groapa de nisip şi pornea spre pista de elan, parcă mai îndîrjită. Din cînd în cînd întorcea capul şi privea către profesorul ei, Vasile Moraru, care căuta s-o ajute prin sfaturi. „Fii mai atentă la aterizare !, Vezi că elanul a fost prea mare!" etc. *Cînd şi această probă a luat sfîrşit, bucuria antrenorului şi a elevei lui a fost nespus de mare : pe foaia de concurs era consemnată o nouă victorie a tinerei atlete din Copăceni, Ileana Jipa.*

„Primii paşi în sport, *ne-a spus Ileana Jipa, pe care am găsit-o puţin mai tîrziu într-un colţ al stadionului,* i-am făcut în şcoală încă din clasa a V-a. Dintre toate sporturile, atletismul l-am îndrăgit cel mai mult. Sînt nelipsită de la concursurile ce se organizează în şcoală sau aici la Vălenii de Munte. Desigur că succesele pe care le-am obţinut eu şi colegii mei Ilie Constantin, Elena Cernat şi Maria Popescu nu ar fi fost posibile fără sprijinul tov. profesori Gh. Motroc şi Vasile Moraru, care ne-au îndrumat primii paşi pe pista de atletism".

Despre pasiunea cu care aceşti profesori se ocupă de creşterea tinerelor talente ne-am convins cercetînd foile de concurs. Majoritatea atleţilor şi atletelor din satul Copăceni, regiunea Ploieşti, se numărau printre fruntaşii clasamentelor. Poate nu va fi departe timpul cînd din rîndul acestor elevi se vor ridica viitorii atleţi fruntaşi.

GH. NILA-coresp.

ÎN TIMPUL LIBER...

Oraşul Braşov a fost nu de mult gazda unei interesante competiţii de volei. În această frumoasă localitate a fost organizată faza regională a campionatului republican rezervat echipelor de juniori şi junioare.

Comisia regională de volei a dat şi cu această ocazie dovada maturităţii în privinţa organizării întrecerilor. Programul a prevăzut, în afara desfăşurării jocurilor propriu-zise. şi diverse acţiuni menite să asigure participanţilor folosirea din plin a timpului liber.

Un important punct din programul sportivilor l-a constituit vizitarea expoziţiilor şi a muzeelor din localitate. După fiecare meci a urmat binemeritata odihnă şi apoi grupurile de juniori şi junioare puteau fi întîlnite fie la Expoziţia de artă populară, fie la Muzeul de istorie a oraşului Braşov. Fără îndoială, acest lucru constituie o orientare sănătoasă, o acţiune care trebuie să fie un exemplu pentru cei în grija cărora cade organizarea manifestaţiilor la care participă sportivi din mai multe localităţi.

Vizitarea expoziţiilor şi a muzeelor fiecărui oraş dă posibilitatea sportivilor să cunoască frumuseţile patriei, realizările tot mai însemnate înfăptuite în regimul nostru.

GH. CORCODEL, coresp.

ATITUDINI

In timpul unui popas prin Caracal

Vizitînd zilele trecute Caracalul, am fost impresionat privind numeroasele construcţii care s-au înălţat şi se înalţă într-un ritm rapid, curăţenia ce domneşte pe mai toate străzile oraşului.

Vizita noastră, însă, a avut drept scop principal cunoaşterea activităţii sportive. Iată de ce am poposit şi la consiliul U. C. F. S. raional, am trecut în revistă bazele sportive unde sportivii Caracalului îşi desfăşoară activitatea lor.

Munca sportivă în oraş — după datele ce ne-au fost prezentate şi după constatările noastre — este la loc de cinste. Asociaţiile îşi trăiesc din plin viaţa, se organizează numeroase şi interesante competiţii pe plan raional şi orăşenesc, au loc chiar faze superioare (la volei, fotbal etc.), care atrag în mod organizat tot mai mulţi oameni ai muncii pe stadioane. Printre lucrurile bune constatate pe teren şi consemnate în carnetul nostru de reporter (ah, legătura aceasta cu terenul cîte lucruri îţi dezvăluie pe concret) am... prins şi o serie de aspecte negative. Dar, mai bine să depănăm firul reportajului nostru...

POLIGONUL DE TIR DIN PARC ŞI... TERENUL DE VOLEI

„Parcul Poporului" — de o rară frumuseţe — de la marginea oraşului, este un loc de recreare şi odihnă pentru cei din Caracal şi împrejurimi. Alei frumoase, felurite specii de pomi cu coroana bogată, petunii, panseie, crini albi şi alte flori plantate de mîna harnică a omului, îţi oferă un cadru încîntător. (Ce păcat că unele alei ale parcului sînt neîngrijite, că lacul pentru ambarcaţiuni este golit de apă şi necurăţit de mîl).

La cîţiva paşi de restaurantul parcului (o clădire modernă cu terasă, cum nu se poate vedea în multe ţări din Europa) în mijlocul unei splendide poieni — înconjurată de bătrîni castani — se află un teren de volei pe care se organizau diferite competiţii sportive. Se organizau... Pentru că, acum acest teren este complet părăsit. Peste zgura măruntă şi neagră au apărut buruienile, mai ales iedera şi coada şoricelului. În mijlocul lui stîlpii de fier pentru plasă au început să ruginească. La capetele terenului sînt aruncate două porţi de lemn pentru handbal redus, fără plase.

Cine răspunde de acest teren de volei pe care — nu de mult — se organizau interesante competiţii şcolare? Preşedintele consiliului U.C.F.S. raional nu se interesează de loc. Aşteaptă să-i pice din... cer ajutorul necesar reamenajării terenului. Sportivii din oraş n-au vreme să-l curete de buruieni (!?), iar asociaţiile sportive din Caracal probabil că n-au nevoie de încă un teren pentru volei şi handbal, pe care se pot organiza multe şi variate competiţii.

Mai sus, spre stadion, la circa 100 m, tot în decorul de verdeaţă al parcului, străjuit de falnici fagi, se află poligonul de tir al asociaţiei sportive „Steagul roşu", de pe lîngă Autobaza I.R.T.A. Foarte bine îngrijit şi întreţinut, poligonul este o bază sportivă cu care se pot mîndri, pe bună dreptate, sportivii din Caracal. Înzestrat cu 10 paturi pentru probele de tir şi ochiuri de geam suficiente, poligonul poate găzdui competiţii oricît de dificile. De altfel, datorită şi locului pitoresc unde se află, poligonul este apreciat nu numai de trăgătorii localnici şi de cei din Ploieşti, Braşov, Hunedoara etc.

Poligonul asigură o vizibilitate perfectă trăgătorilor, posedă camere care pot fi amenajate ca vestiare. Discutînd cu cîţiva sportivi din Caracal, aceştia au sugerat că ar fi bine ca în cadrul poligonului (loc este berechet) să se amenajeze două terenuri de volei şi unul de baschet, care să fie folosite şi pentru handbalul redus. Propunerea nu e rea. Asociaţia sportivă „Steagul roşu" din Caracal, care a dovedit mult simţ gospodăresc, poate să traducă în viaţă această doleanţă. Mai ales că de terenul de volei din parc nu se mai interesează nimeni !

„PAZITORUL" MORALEI

Morala reprezintă în cea mai mare parte — cartea de vizită a tuturor oamenilor. Ce te faci însă că unii oameni care, muncind meşteşugăreşte şi erijindu-se în „păzitori" ai moralei noastre comit gafe, care îi pun astfel în situaţii ridicole, iar prin stilul lor de muncă, aduc prejudicii bunei desfăşurări a activităţii sportive.

Povestea despre care vrem să vă vorbim a fost stîrnită de 3 pantaloni treisferturi, foarte decenţi. Da, de 3 pantaloni. Cum ? Ei bine, iată :

...Era vineri 30 iunie. În oraş trebuia să se desfăşoare un campionat de calificare la volei, faza regională Participau echipele din Craiova, T Severin, Segarcea, Balş şi, bineînţeles, Caracal. 3 fete cucuiete, de la „Drubeta" Tr. Severin, şi-au zis că e mai comod să călătorească cu trenul în pantaloni treisferturi şi bluze decît în rochiţe sau bluze şi fuste Dacă ar fi bănuit furtuna ce o puteau stîrni pantalonii lor treisferturi cu croială decentă, ele s-ar fi lipsi de volei sau ar fi venit îmbrăcate după preceptele tov. Bărbulescu, secretar al comitetului raional U.T.M Caracal (adică cu rochiţe închise lungi pînă la pămînt, cu volănaşe c pe timpul lui Caragiale, cu testemel pe cap şi nu cu bluze sau rochii ultimele produse ale fabricilor noastr de confecţii).

Cînd au coborît din tren n-a fos nimic deosebit. Cînd însă au apăru pe stradă, în drum spre locul de cazare, ochiul ager şi căutător al tov Bărbulescu le-a descoperit. Le-a opri şi ameninţîndu-le a strigat : *„N-avet ce căuta în ţinuta asta în oraş ! S faceţi cale-ntoarsă. Vă priveşte !"*

Şi pentru a fi mai sigur pe măsura luată „ad-hoc" a anunţat... miliţia (!?) şi a doua zi (duminică) chemat pe tehnicianul U.C.F.S. la se diul U. T. M. (tov. Bărbulescu abuzează deseori de această metodă, chemind la U.T.M. o organizaţie sportivă care nu-i este nicidecum subordonată).

Duminică dimineaţa în localu U.T.M. raional a fost mare tărăbo *„Competiţia* (5 echipe, aproape 50 d sportivi, banii cheltuiţi, cu organizarea, n.n.) *se anulează !* striga tov Bărbulescu, scos din fire. *Ce vreţi ca pantalonii voştri treisferturi să ştirbească din morala caracaleană ?! V arăt eu vouă !"*

La un moment dat, delegatul lo tului de la Turnu Severin, calm gîndind la banii care se pot duc pe apa sîmbetei s-a adresat tov Bărbulescu :

— Tovarăşe secretar, aceştia sin pantaloni confecţionaţi de întreprinderile noastre socialiste, uite scri Fabrica de confecţii... De ce se vin asemenea mărfuri ?...

Tov. C. Păcuraru, delegat al UCF consiliul regional, a dat şi el să lămurească situaţia. Dar...

„Erudit" în probleme economice, m ales în cele de circulaţie a mărfurilor, şi erijindu-se în „păzitor" al moralei, secretarul a răspuns tunăto

„Ahaa !... Ahaa ! Atîta cap politi aveţi ? Păi, voi nu ştiţi că asemene mărfuri sînt scoase pe piaţă ca să s încerce conştiinţa oamenilor?!? Competiţia se contramandează ! Şi autoritar, tună — fulgerînd cu privirea aspră pe organizatorii sportivi di Caracal şi pe delegatul U.C.F.S. regional : *eu răspund !"*

Tovarăşe... păzitor al moralei, nu acestea sînt treburile de care dumneata te poţi ocupa ! Nu pantalon treisferturi îţi vor ştirbi din munc de educare comunistă a tineretulu pe care vrei să o duci de unul singur, ci tocmai stilul de muncă, concepţiile pe care le ai, mult rămas în urma realizărilor poporului nostru. Ocupă-te mai bine de organizarea unor simpozioane variate şi p teme educative, de cultivarea mu mai profundă în rîndurile tineretulu din Caracal a tradiţiilor revoluţionar ale poporului, luptă şi mobilizează împreună cu toţi utemiştii din ora ca tot mai mulţi tineri (fete şi băieţi) să-şi dea mîna pe stadioane. î întrecerile sportive. Ţinuta vestimentară deşuchiată oglindeşte şi ea u aspect al moralei omului, a felul şi poziţiei de pe care se priveşte viaţ Dar de la o bluză şi un pantalc obişnuit şi pînă la ţinuta vestimentară nesănătoasă care ţi s-a năzăr — din exces de zel — este o distanţ mare. Ca de la pămînt la cer!

...Competiţia a avut totuşi loc. Tr fete de la liceul din Caracal au împrumutat fustele necesare colegelor de la „Drubeta" şi astfel mora caracaleană a fost salvată ! Cum poate fi lichidată însă îngustimea unii oameni ? Nu-i greu de bănui Considerăm că tovarăşului respecti îi trebuie mai mult discernămînt acţiunile care le întreprinde, şi o cr tică serioasă pentru faptul de a amesteca în treburile organizaţi sportive locale, care nu este subordonată muncii sale. Oricui un ajutor timp îi foloseşte. Şi organizatoril sportivi din Caracal, dacă li s-ar dat un sfat sau un ajutor util, co petent, ar fi fost bine. Dar un as menea „sprijin" care să ducă — dragul unei ambiţii — la i terzicerea unei competiţii sportiv oficiale — prinsă într-un plan financiar — este de-a dreptul un abu lipsă de orientare, o atitudine care viitor nu trebuie să se mai repete.

V. STUPARU